

3. POSTNA NEDELJA, 28. 2.

Ob 7.00: za žive in + farane

ob 9.00: za + OJSTERŠKOVE in BELEJEVE

za + Marijo GÖTER, obl. in Franca ter Karlja KLEZINA

ob 10.30: za + Marijo BUH, obl. in moža

Molitvena spodbuda Škofijske Karitas Celje za postni čas nas vzpodbuja v tem letu.

Živo hrepenim, da bi krščansko ljudstvo ob tem jubileju premišljevalo o telesnih in duhovnih delih usmiljenja. Tako se bo prebudila naša vest, ki je pogosto dremava pred dramo revščine. Tako bomo vedno bolj vstopali v srce evangelija, kjer so ubogi privilegiranci Božjega usmiljenja. Jezusovo oznanilo nam prikaže ta dela usmiljenja, da bi lahko razumeli, ali živimo kot njegovi učenci ali ne. papež Frančišek, Obličje usmiljenja

1. Kristusovi učenci – spravljeni ljudje

Tri duhovna dela usmiljenja – grešnike svariti, žalivcem odpustiti, nadležne prenašati (krivico voljno prenašati) – pospešujejo spravo. Vsa so del enega dejanja – biti spravljen oseba, kar je glavna lastnost krščanskih učencev. Osnova za to pa je v tem, da se zavedam svoje lastne potrebe po spravi z Bogom.

Prosimo Gospoda, naj nam podeli milost priznanja svoje grešnosti,

milost iskrenega odpuščanja in krotko ter potrpežljivo srce.

Izzivi prihodnjega tedna:

teden pred 3. postno nedeljo - Nadležne prenašati (krivico voljno trpeti)

Molitveni nameni:

- prosimo za vse žrtve različnih zlorab, za pogum in moč, da se uprejo nasilju in krivici

- prosimo za vse, ki delajo krivico in sejejo nasilje, naj stopijo na pot priznanja in spreobrnjenja

- prosimo za modro in krotko srce, da bi znali drug drugega prenašati z ljubeznijo

- prosimo za pogum, da stopimo k strtim in trpečim ljudem in jim vrnemo dostojanstvo

- prosimo za več spoštovanja, strpnosti in pripravljenosti na spravo med nami

Postni izziv:

Vsak dan molim za človeka, ki ga težko prenašam ali mi gre na živce. Če zmorem, se poskusim z njim zaplesti v klepet.

Maše v prihodnjem tednu

2. POSTNA NEDELJA, 21. 2. krstna nedelja

Ob 7.00: za žive in rajne farane

ob 9.00: za + Boštjana OJSTERŠKA, 10. obl. in starše ROZMAN

ob 10.30: za + Marka POŽLEPA

za + Franjo BENEDEK, obl.

ob 15.00: Vera in luč

PONEDELJEK, 22. 2. Sedež apostola Petra

Ob 7.30: v dober namen za zdravje

za + Izidorja in Angelo BELEJ

v priprošnje za ozdravitev od zasvojenosti

TOREK, 23. 2. sv. Polikarp, škof, muč.

Ob 18.00: za + Marijo GLUŠIČ, Avgušтина in Martina

za + Marijo DEŽELAK, osm.

za + Slavico in Franca ŠON

po maši molitvena ura in

občni zbor Župnijske Karitas Laško

SREDA, 24. 2. sv. Matija, apostol

Ob 7.30: za + Cirila, Franca in Marijo DEŽELAK

ob 18.00: v zahvalo in priprošnje

v priprošnje za zdravje

za + Franca ŠKORJA

po maši 3. kateheza: Očiščenje templja

ČETRTEK, 25. 2. sv. Alojzij in Kalist, muč.

Ob 9.30: Dom starejših Laško

ob 18.00: za + Albino ŠRAML

za + Pavla BOLČINA

za + Petra BOLČINA

ob 18.30: srečanje Alfa - 8

PETEK, 26. 2. + sv. Aleksander, škof

Ob 7.30: za + Franca KRAMPUŠKA, 2. obl.

ob 18.00: za + Ludvika PESJAKA

za + Martino SREBOT

SOBOTA, 27. 2. sv. Gabrijel Žalostne M. B., red.

Ob 18.00: za + Jožefa PUŠNIKA

za + Alojza OŽEK

MARTINOVA LILIJA

21. februar, 2016, leto 8, št.: 08

Tudi naša vera je pogosto podobna temu znamenju, Dogodki, ki nas zaznamujejo preko tv ekranov, internetnih povezav, sovraštva in zamer v medosebnih odnosih, vdajanjem raznim zasvojenostim... Smo kot ovca, ki se je zapletla v trnje, zgradba brez strehe, ki jo rušijo dež in vetrovi. Začnimo pri sebi, bodimo v tem tednu spravljeni ljudje.

-prosimo za milost zavedanja in priznanja svoje grešnosti,
-prosimo za spreobrnjenje in moč vztrajati v dobrem,
-prosimo za ponižnost in iskrenost v odnosu do drugih,
-prosimo, da svojih grehov ne bi povečevali in jih spreminjali v naš življenjski slog,
-molimo za spravo v našem narodu in naših družinah.

Po sledih svetilnika na romarski poti na Svetino

Ni veliko znamenj, ki bi imelo toliko zapisov o svojem obstoju. Da bi Laščani vedeli za kateri kraj gre, naj vas popeljem na Cesto na Svetino, ki se ponovno odcepi v Kopitarjevo ulico, potem, ko smo prehodili odcep ostrega ovinka ceste, ki pelje na grad. Svetilnik je prvotno stal sredi sedanjega križišča odcepa v Kopitarjevo ulico, nekaj metrov od vogala hiše. Sledimo najprej zapisu o tem svetilniku iz knjige Marjana Zadnikarja, Znamenja. *Svetilni steber iz Laškega, kljub temu da ni več ohranjen, je z risbo in z noticami o njegovi usodi tako dobro dokumentiran, da to skorajda nadomešča, za naš namen seveda, njegov spomeniški obstoj. Najstarejše poročilo o njem je skupaj z omenjeno risbo leta 1866 objavil J. Gradt (Reiseaufnahmen in Voitsberg, Voral und Markt Tüffer, MZK XI., Wien 1866, LXVI). Razen nazorne risbe je najvažnejši podatek v tej omembi ta, da je stal svetilnik, ki ga F. Hula (o. c., str. 83, sl. 4/3) napačno lokalizira na pokopališče, zunaj trga tam, kjer pripelje pot z gradu na tisto, ki vodi iz Laškega proti Svetini. Isti svetilnik je imel v mislih Orožen (Das Bistum und die Dioezese Lavant IV/2 Tüffer, Maribor leta 1881, 90), ko ga je postavil v 15. stoletje in je njegovo funkcijo povezal z romarsko potjo proti Svetini. Oba podatka pa dobro dopolnjuje krajevna kronika za leto 1905, ko so ta svetilnik podrli (»Ortschronik Markt Tüffer vom Jahre 1898-1907«, Valentiničev muzej, Laško), ki pravi, da je dal posestnik J. Teršek tega leta podreti tudi svetilni steber, ker je tik za njim na jugozahodnem vznožju Huma odprl kamnolom. Pod temelji so tedaj našli dobro ohranjene oglejske novce. – Po ohranjeni risbi sodeč je bil svetilnik prečno pravokotnega prereza s širšim podstavkom in s hišico, v kateri so bile trilistno zaključene polkrožne odprtine, streha pa je imela obliko spodaj zalomljene piramide s križem na vrhu. Od prednje strani je bila v spodnjem delu trupa ležeča pravokotna vdolbina za nameščanje svetilke, ali pa za puščico. Svetilnik je bil visok 12'10". Njegov stilni izraz je bil gotski, vendar ne iz zgodnjega obdobja tega sloga.*

Iz tega dragocenega poročila so nasledniki v ljudskem izročilu in ob naslednjih dogodkih ohranili zanimive

podrobnosti. Ustno izročilo se je namreč ohranilo, da so zaradi tega, ker je svetilnik oviral še posebej vožnjo lesa po takratnem kolovozu na vogalu hiše, svetilnik razstavili in obdelane kamne vgradili v nekaj metrov oddaljeno, na novo zgrajeno kapelo. To kapelico so opremili s kipom Brezmadežne in v streho dali udelati letnico 1905. Toda tudi to mesto kapelice se je po sto letih izkazalo, da ovira vse večji promet na cesti. V letu 2013 je kapelica ponovno doživela prestavitev, ko se je širil ta del cestišča. Ob tem posegu se je sedanji lastnik prepričal, če drži ustno izročilo. Najdeno v temeljih je slikovno arhiviral. Zanimivo je tudi, da so obdelano kamnito ploščo uporabili za nosilni podstavek lesenemu stebri v bližnjem kozolcu. Iz kronologije dogodkov tega svetilnika, ki je postal

temeljni del za novo kapelico, lahko razberemo plemeniti odnos naših prednikov do znamenj. Vernost slovenskega človeka se je kazala v velikem spoštovanju do vsebine in prednikov, ki so nekoč znamenja postavili. Kolikor so jim nove življenjske okoliščine narekovale kakšno odstranitev, so to vselej izvedli s prestavitvijo in ohranitvijo znamenja. Res je pogosto zaradi takšnih posegov trpela umetniška vrednost znamenj, a to lahko opravičimo z njihovim doživljanjem pomena znamenj. Z veseljem in spoštovanjem do sedanjega lastnika kapele, ki je ob zadnji obnovi postavil jasen pogoj za poseganje v njegovo zemljišče.

Tako stoji sedanja Šverigova kapelica malo odmaknjena

od križišča ceste in še naprej nagovarja mimoidoče. Odkar sem spoznal njeno zgodovinsko pot in zvedel, da je grajena tudi iz kamnov prejšnjega svetilnika, mi je postala še dragocenejša. V letih ko je v Laškem služboval duhovnik Maksimiljan Prah je bil pri tej kapeli tudi blagoslov velikonočnih jedil.

Spoznavam, da je imelo to znamenje v minulem stoletju dosti več sreče kot marsikatero drugo znamenje ob kakšni prometni poti, ki so jo v zadnjih sedemdesetih letih širili. Med mnogimi Laščani je še zelo v spominu "Ana kapela" ob Savinji. Kako zelo je bila pri srcu mnogim nam kaže že dejstvo, da jo najdemo tudi med starejšimi razglednicami Laškega. Mnogim je še v spominu kraj sedanje ceste, ki vodi v pivovarno, kjer ji je bilo dano kar nekaj stoletij stati na tistem mestu. Kako priljubljen kraj je bila, vedo mnogi povedati, ko so na poti iz šole ob njej doživljali prenekatere radosti. Malo je znamenj, ko nanese pogovor nanje, ob kar jih se v ljudeh razneži obraz in z mehko glasom spregovorijo o "Ana kapela". Tudi izginotje tega znamenja nam govori o času po drugi svetovni vojni, ko so takšne dragocenosti izginjale. V marsikateri glavi odgovornih se je širilo prepričanje, da bo njihova doba človeka pripeljala v raj na zemlji in so vsa ta znamenja preživela. Če bi jim takrat kdo prerokoval dogodke, ki se bodo zgodili s Pivovarno, bi se mu verjetno zgodilo, kot se je godilo znamenjem, ki so jih odstranili.

Glede na izgled kapelice je moč sklepati na njeno častitljivo starost. Če še kdo hrani kakšen njen posnetek ali posnetek kakšnega drugega znamenja, se zelo priporočam za fotografije na vpogled. Rok M.

Posnetek porušene kapelice sv. Ane